

Mình là Tạ Thị Đông. Hiện đang theo học ngành Tiếp thị và Quản Lý Vật Lưu (Marketing and Logistics Management) Trường Đại Học Khoa Học Kỹ Thuật Thuật Triều Dương.

Mình muốn chia sẻ với mọi người những trải nghiệm của mình khi ở Đài Loan.

Lúc mới sang không có người thân bên đây, điện thoại không có mạng, không biết làm gì, không thể gọi cho người nhà.

Tiếng trung không tốt, câu hiểu câu không, phòng ở toàn là các bạn Đài Loan, lúc đấy mình cảm thấy rất sợ. thật sự rất ước mong tiếng trung có thể giống mấy anh chị khoá trên. Trong đầu luôn có câu: "Ước gì tiếng trung tốt như chị/anh ấy)

Nhà mình hộ nghèo, mình nhớ mình sang đây chỉ mang vốn vụn có 12700 (10tr) mà làm thủ tục đã mất gần 2vạn (16tr) gia đình phải đi vay mượn giúp mình. Không dám ăn, ngày chỉ dám ăn 1 suất cơm 50 quai (35 nghìn) còn lại thì mua bánh mì hoặc quả trứng lột da. Không chỉ riêng mình mà bạn của mình cũng vậy. Hai đứa ăn chung gói mì tôm, cái bánh mì là chuyện bình thường.

Bốn tháng đầu không được đi làm. Đối với mình thật sự rất khó khăn. Lúc nào cũng mong có thể được đi làm kiếm thêm ít tiền. Mỗi ngày tích góp sợ tiêu hết tiền mà vẫn chưa được đi làm.

Sau đó thì phải tự đi kiếm việc, tiếng trung không tốt nên mình chỉ có thể làm ở những quán ăn việt, quán bán đồ cho khách Việt. Mình là đứa rất nhát luôn, nên công việc luôn không lâu dài.

Công việc khiến thời gian mình ít đi, ít nói chuyện với gia đình, bạn bè hơn. Nhiều lúc ốm đau khó khăn đều tự mình giải quyết. Có những lúc gia đình mình có chuyện, mình không giúp đỡ được gì hết, cảm thấy rất bất lực. Có khi mình còn ra ngoài ban công ngồi lặng lẽ khóc, rồi suy nghĩ tương lai của mình. Nhưng mình không bao giờ có suy nghĩ từ bỏ vì mình biết 1 khi mình đã chọn con đường này là phải đi đến cuối cùng. Do đó mình có 1 thời gian rất điên cuồng học tiếng trung chỉ mong trình độ tiếng trung có thể cao hơn, cũng giúp đỡ cho việc học.

Đây là con đường mình đã chọn, ban đầu sẽ gặp khó khăn, nhưng cố gắng qua đi thì sẽ ổn thôi. Thành công hay thất bại do chính sự cố gắng của mình. Hi vọng những bạn đang gặp khó khăn, trắc trở có thể thông qua bài viết của mình có thể vượt qua được.

Tuy bước đầu khó khăn như vậy nhưng mình cũng nhận được sự giúp đỡ rất nhiều từ mọi người. Mình học trường đại học khoa học kỹ thuật Triều Dương ngành Marketing. Ban đầu nhà trường cũng biết tình huống bọn mình nên cũng giúp đỡ rất nhiều, mời anh chị khoá trên trợ giảng cho bọn mình, mời lớp mình ăn cơm giao lưu, tìm hiểu giúp đỡ bọn mình vượt qua khó khăn. Tổ

chức các cuộc thi và đều có thưởng và học bổng giảm gánh nặng kinh phí . Tổ chức nhiều những buổi lớp học ngoài trường tạo điều kiện cho sinh viên được đi khắp các tỉnh miền của Đài Loan để học tập, tiếp thu kiến thức thực tế và hiểu hơn về văn hóa, du lịch cũng như phương thức kinh doanh của Doanh nghiệp Đài Loan. Không những thế, Khoa còn tìm cơ hội cho bọn mình rất nhiều chính sách hỗ về kinh tế cũng như học tập. Tìm 1 chỗ thực tập vô cùng tốt cho bọn mình

Hiện tại cuộc sống của mình rất ổn định có công việc ổn định , cố gắng học tập để được học bổng 12500 (10 tr) của mỗi kì. Đôi khi tự thưởng cho mình một vài thứ, có chút tích góp giúp đỡ bố mẹ. Mặc dù chưa phải quá thành công nhưng mình không hối hận vì đã đi du học. Đài Loan đã giúp mình trưởng thành và tự tin rất nhiều .

Cảm ơn thầy cô, nhà trường, bạn bè đã giúp đỡ mình trong 3 năm học vừa qua!